Hieronimus. Quattuoꝛ ſunt quali tates de quibꝰ ſancta euangelia ꝯtexuntur. Pꝛecepta· mandata teſtimonia· exempla· In pꝛeceptis iuſticia· in mandatis caritas· in teſtimonijs fides· in exēplis perfectō. Pꝛecepta· hmōi· In viaz gentium ne abieritis· hoc eſt· diuertere a malo. Mandata vt hoc· Mandatū nouuz do vobis vt diligatis in uicem· hoc ē facere bonum et caritatem implere. Teſtimoīa que in oꝛe duoꝝ vel trium teſtium: vt hoc. Johānes teſtimoniū perbibet de me: ſed habeo teſtimonium maiuſ iohanne· eſt enim pater· qui teſtimoniū ꝑhibet de me· Exempla vt hoc· Diſcite a me: q: mitis ſum ⁊ humil corde· ⁊ eſtote perfecti ſicut ⁊ pater veſter ⁊c· ⁊ alibi. Exempluz enī dedi vobis v·⁊ v·i·f· De his enim dauid Pꝛeceptum dn̄i lucidum ilꝉ· Hyſtoriā maxime pꝛecepta ꝯtinēt. Et alibi· latū mādatū tuū nimiſ· q: ꝙ diligit ꝓximū totā legē impleuit. Item teſtimonia tua intellexi· ⁊ alibi· Teſtimoniū dn̄i fidele· q: plꝰ fide animi ꝗ̄ꝫ oculis carnis teſtimoniū indiget. Quarto· iudicia dn̄i v·i·i·ſ·i· Vt ſic. ſ· ſint iudicioꝝ noſtroꝝ exempla iuſtificata· ſicut in iudicijs dei ꝯpata hēmꝰ. Vn̄ idē alibi A iudicijſ·n· tuis timui In quo enī iudicio iudicauerimꝰ iudicabitur de nobis. In his quattuoꝛ qualitatibus ſunt· timoꝛ· fides· ſpes· caritas. Timoꝛe nanqꝫ incipimꝰ· fide ſeruamus que incipimus· ſpe erigimur· caritate ꝯſummamur. Finis enim pꝛecepti eſt charitas. Hi ſunt quattuoꝛ menſes quos chꝛiſtus ante meſſem pꝛedixit dicens: Nonne quattuoꝛ menſes ſunt vſqꝫ ad menſez: Vt ⁊ nos per pꝛecepta dn̄i atqꝫ mandata ac teſtimonia ⁊ exempla maturos poſt iudiciū metamus fructus cum gaudio· qui in lacrimis timoꝛis ſemina penitētie iactauimꝰ in terra nr̄os poꝛtantes charitatis manipuloſ cū gaudio metamus in celo.

Hiero· Marcus euāgiliſta dei· petri diſcipulus· leuiticuſ genere· et ſacerdos. in ytalia hoc ſcripſit euangeliū· primꝰ alexandrie epūs· cuꝰ per ſingula opꝰ euangelij dicta ſcire· ⁊ in ſe diſponere· ⁊ diſciplinā in ſe legis agnoſcere· ⁊ diuinā dn̄i in carne intelligere naturam· Qui ſeminat pꝰ mattheū qui fremit vt leo· qui volat vt aquila· qui diſcit vt homo· qui immolat vt ſacerdos· qui irrigat vt flumen· qui floꝛeſcit vt ager· qui feruet vt vinum

Incipit pꝛologus beati Hieronimi in marcum euangeliſtam.

Marcus euāgeliſta dei electus· et petri in baptiſmate filiuſ atqꝫ in diuino ſermone diſcipulus· ſacerdotium in iſrael agens· ſcd̄m carnem leuita· ꝯuerſus ad fidem chꝛiſti· euangeliū in ytalia ſcripſit· oñdenſ in eo quid ⁊ generi ſuo deberet et

ſ Confirmationem.

chꝛiſto. Nam initium pꝛincipii in

ſ Que eſt de iohanne baptiſta qui eſt de genere marci q: de tribu leuitica· ⁊ ita oſtendit marcus quid debeat generi ſuo

voce pꝛophetice exclamatōnis in

ſ·i· dignitatis.

ſtituens· oꝛdinem leuitice electio

ſ Id eſt· ſola

nis oñdit: vt pꝛedicans pꝛedeſti

gratia dei creatum.

natum iohannē filium zacharie in

ſ Id eſt. ad hoc emiſſum ut eſſet vox ⁊ angelꝰ annunciās que notātur in illis duabus autoꝛitatibus· vox clamātis. ⁊ ecce ego mitto a·

voce angeli annunciātis emiſſum non ſolum verbum carnem factū:

ſ Eccleſiam.

ſed et coꝛpus domini in omnia ꝑ

ſ Id eſt· pꝛedicationem filii dei
ſ Quod oſtendit ibi ante faciem tuam· ⁊ ante te ſ· hominē· ⁊ hoc eſt quod chꝛiſto debet.
ſ Johānis ſ Id eſt. cariſmatum impletum donis.

verbum diuine vocis animatum

ſ Hoc ibi qui pꝛeparabit viam tuam· ⁊ ibi· parate viam dn̄i rectas facite ſemitas. ⁊ hoc item debet chꝛiſto·

initio euangelice pꝛedicatōnis o

ſ vel legere·

ſtenderet· vt qui hec legens ſciret

ſ Scꝫ iohanni cui pꝛincipiū carnis in virtute domini ⁊ operatione.

cui initiū carnis in domino· ⁊ ihū

ſ Se eſſe h.

aduenientis habitaculuz caro de

† ſ ut in ſe inueniret illa caro ſ filium dei

beret agnoſcere· † atqꝫ in ſe verbū

ſ Johannis ſ id eſt· in adā ⁊ eua ⁊ dyabolo

vocis quod in conſonantibuſ per

ſ illa caro ſ id eſt· recuperet in chꝛiſto·

diderat inueniret. Deniqꝫ ⁊ perfecti euangelii opus intrans· ⁊ a baptiſmo domini pꝛedicare deuz inchoans· non laboꝛauit natiuita

† ſ id eſt· in mattheo pluralis pꝛo ſingulari· vel q: plures ante eum ſcripſerūt.

tem carnis quam † in pꝛioꝛibus viderat dicere· Sed totius expꝛi

† ſ Non numeruz ieiuniī: ſꝫ i·n· quod quaſi ſub

mens expoſitionē deſerti † ieiuniū

eſt numero pꝛo myſterio numeri·

numeri· temptatōnē dyaboli. congregationem beſtiarum· ⁊ miniſterium pꝛotulit angeloꝛū· ⁊ inſtituens nos ad intelligendum ſingu

† ſ id eſt· matthei dicta deſtituerꝫ.

la in bꝛeui compingens· ne † autoritatem facte rei demeret· et perfi

ſ id eſt pꝛetermiſſum ab eo ſupplerꝫ.

ciendi operis plenitudinem nō negaret. Deniqꝫ amputaſſe ſibi poſt fidem pollicez dicitur: vt ſacerdotio repꝛobus haberet. Sed tantū

ſ fidelibus volētibus ipſum paſtoꝛem·

ꝯſentiens fidei pꝛedeſtinata potuit electio· vt nec ſic in opere verbi perderet qđ pꝛius meruerat in genere. Nam alexandrie epūs fuit. Cuius per ſingula opus fuit ſcire euangelii in ſe dicta diſponere· et diſciplinā in ſe legis agnoſcere· et diuinaz in carne domini intellige

† ſ ut pꝛius faciamus opera bona pꝰ doceamus

re naturam. † Que in nos pꝛimuz opoꝛtet requiri: dehinc inquiſita volumus agnoſci· hn̄tes mercedē

ſ hn̄ exhoꝛtatōis. ſ tm̄.

exhoꝛtationis: quoniam qui plantat ⁊ qui rigat vnum ſunt· qui aūt incrementum pꝛeſtat deus eſt.

Chꝛiſtus enī de quo loquitur· vt homo naſcendo· vitulus moriēdo· leo reſurgendo aquila aſcendendo.

Hie· Marcū pene intactum· maioꝛes noſtri pretereūt· quia pene eadem que mattheus narrat licet quibuſdam diſtinctis teſtimonijs· vt alterius ala alam alterius tangat animalis· et rota rotam eadem via ſequatur· et verſis adinuicem vultibꝰ ſe ſe animalia ꝯtueantur. In pꝛimo canone marcuſ cum mattheo lucaqꝫ comitatur et iohanne In ſcd̄o cuz mattheo ⁊ luca. In quarto cuz mattheo et iohanne· In ſexto canone comitatur ſemper cum mattheo. Vt duo anuli in vno vecte· id eſt· in quadragintanouem capitulis. In octauo canone cuz luca comitatur in tredecim capitulis. In ꝓprijs vero que maxime vtcunqꝫ explanare diſpono decem ⁊ octo incedit ſpaciatim capitulis· que ſimul omnia ducenta trigintatria ſunt capitula.

Marcuſ: excelſuſ mandato. Lucaſ: iſte conſurgens vel ipſe eleuās.

B· Marcus petri diſcipulus rogatu romanoꝝ euangelium ſcripſit: vt quod petrꝰ verbo pꝛedicauerat· conſeruaretur in perpetuum litterarum memoꝛia.

Pꝛimo expulſio demoniſ in ſynagoga ab homīe. Scd̄o: liberatio ſocrꝰ ſymonis a febꝛe. Tercō: lepꝛoſuz mūdauit Quarto: paraliticū curauit· Quīto: in ſynagoga manū aridam curauit. Sexto: demoniacum a legione poſſeſſum: liberauit. Septimo: fluxum ſanguinis tactus a muliere reſtrinxit. Octauo: filiam yairi in domo ſuſcitauit. Nono: quinqꝫ panibus quinqꝫ milia hominum ſatiauit. Decimo a filia ſyꝛophenifſe demonium expulit. Vndecimo: ſurdi ⁊ muti hoīs aures ⁊ linguam aperuit. Duodecimo: cecū extra vicū bethſaide illuminauit· Tredecimo quattuoꝛ milia ſeptē panibꝰ ſaturauit. Quartodecimo hoīez a ſurdo et muto ſpū qđ diſcipuli nequibant liberauit.